

29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

«Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὀσίου. Γεωργίου Νικομηδείας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν ς'.

Τυπικὸν 25ης Δεκ., περίπτωσις ε' §§41-43· τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

* * * * *

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρθριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν

ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Γα ϕ

Κ ^{Νη} υ ρι ^{Γα} ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
 σε ε ει σα α α α κου ου σο ο ον ου ^{Πα} ει
 σα ακου σο ονμου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ε ^{Κε} Κυ
 ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
 σε ει σα α α α κου σο ον μου ου προ σχες τη φω
^{Πα} νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
^{Κε} εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει
^{Γα} σα ακου σον μϛ ϛ Κυ υ ρι ι ε ^{Γα}
Κ ^{Γα} α τευ θυν ^{Νη} θη η τω η η προ ο σευ ^{Γα} χη η η η
^{Πα} μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
 ο ο ο ον σου ^{Γα} ε πα ρσις τω ω ω ω ν χει ει ρω
 ω ω ν μου θυ ^{Κε} σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι
^Μ ^{Γα} ^{Κε} ει σα ακου σον μου Κυ υ ρι ι ε ^{Γα}

Ἦ Στιχολογία. Γα ρ

Η ^{Γα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και ^{Πα}

θυ υρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκκλι νης την καρ δι αν μου εις λο γωσπο

νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι αις

Συν αν θρωποισερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυτων

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Ακου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

Ο^{Γα} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου^υ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χην μου²²

Φ^{Γα} υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν²²

Π^{Γα} ε σουνται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι^Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω²²

Φ^{Γα} ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην²²

Ε^{Γα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω²²

Ε^{Γα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ και

συ εγνωστας τρι βς μ²²

Ε^{Γα} ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρου ψαν πα γι δα μοι²²

Κ^{Γα} α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον^υ και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με²²

Α^{Γα} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου²²

Ε^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των²²

Π^{Γα} ροσχεσ προςτην δε η σι ι ιν μου^υ ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα²²

Ρ^{Γα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^υ ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με²²

Ε^{Γα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου²²

ἰστώμεν στίχους ι'

καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου^{Γα} του ε ξο μο^υ

λο^{Πα} γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου²²

Τ^{Γα} ω σω σταυρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος
λε λυυ ται και δι α βο ολου η πλα α νη κα α τηρ γη
η ται ^{Γα} γε νος δε αν θρω πω ων πι στεισω ζο με νον ^υ υ
μον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^χ ^υ ^γ ^{Πα}
ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι ^π ^δ

Π^{Γα} ε φω τισται τα συμ παν τα τη α να στα σει σου
Κυ ρι ε και ο πα ρα δεισος πα α λιν η νε ω ω κται
πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα α σε υ μνον σοι
καθ ε κα στην προ σφε ρει ει

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^χ ^υ ^γ ^{Πα}
ει σα α κθ

σον της φωνη ης μου ^π ^δ

Δ^{Γα} ο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ να μιν
και Πνευ μα τος α γι ι ου υ μνω την ε ξου σι
ι αν ^{Γα} α δι αι ρετον α κτιστον Θε ο τη τα Τρι
α δα ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λευ ς ς σαν εις αι

ω να αι ω νο ος

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φωνην

Πα
της δε η σε ω ως μ

Τον σταυρον σου τον τι μι ον προσκυνου μεν Χρι

στε και την αναστασι ιν σου υ μνου μεν και δοξα ζο

ο μεν τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι παντες ι

α αθη η μεν

της Ἐορτης Στιχηρά Ἰδιόμελα γ'

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν

Δευ τε α γα λ λι α σω με θα τω Κυ υ ρι ι ι

ω το πα ρον μυ στη ρι ον εκ δι η γ ς ς ς με

νοι το με σο τοι χον τ ε φρα γ μ ς ς ς δι α λε ε

ε λυ υ υ υ ται η φλο γι νη ρο μ φαι αι α τα

νω ω τα δι ι δω ω ω σι και τα Χε ρ ς βι μ

πα ρα χω ρει τ ε ξ υ λ ε ς τη ης ζω ω η ης ^β κα γω τ ε Πα

ρα δει σ ε της τρυ φης με τα λα α αμ βα α α νω ^Δ ου

προ ε ξε βλη θην δι α της πα α ρα κο ο ης ^Δ η γαρ

α πα ρα λ λα κ τος ει κω ω ω ω ν τ ε ς Πα α α

τρος ^Δ ο χα ρα κτη ρ της α ι δι ο τη τος αυ τ ε μο ρ

φην δ ε ς λ ε ς ε λα μ βα α νει ^Δ εξ α πει ρο γα

μ ε μη τρος προ ε ελ θων ^Δ ου τρο πην υ πο ο μει

ει ει νας ^Δ ο γαρ ην δι ε μει νε Θε ος ω ν α α λη

θι ι νο ος ^β και ο ουκ ην προ σε λα βεν αν θρω πος

γε νο με ε νος δι α α φι ι ι λα α αν θρω πι ι

αν ^Δ αυ τω βο η η η σω ω ω ω μεν ^β

^{Δι} ο τε χ θεις εκ Πα ρ θε ν ε Θε ος ε λε ε η

σο ο ο ν η η η η μας ^Δ

Στίχ. 5. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^Δ ^Χ ηλ πι σεν νη ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ

Tου Κυ ρι ς Ι η σθ γεν νη η θε ε εν τος
 εκ της α γι ι α α ας Παρ θε ε νθ πε φω ω
 τι ι σται τα συ υ υμ πα α αν τα ποι με νων γαρ
 α γρα αυ λθ ς εν των και μα γων προ ο ο σκυ νθ εν
 των Αγ γε λων α νυμ νεν των Η ρω ω δη ης ε τα
 ρα α α ατ τε ε ε ε το ο τι Θε ος εν σαρ
 κι ι ι ε φα α νη Σω ω τηρ τω ων ψυ υ
 χω ω ων η η η η μων

Στίχ. ζ'. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι
 ον

Hβα σι λει α σθ Χρι στε ο Θε ε ος βα σι
 λει α παν των των αι αι ω ω ω νων και η δε σπο
 τει α α σθ εν πα σι γε νε α και αι γε ε νε ε ε
 α ο σαρ κω θεις εκ Πνευ μα το ο ος Α γι ι
 ς και εκ της α ει παρ θε νθ Μα ρι ι α ας ε ε

ε να α ανθρωω πη η η σας φως η μιν ε λαμ
 ψε Χρι στε ο Θε ος τη ση η πα α α ρθ σι ι
 α φως εκ φω τος τδ Πα τρος το α παυ γα α σμα
 πα σαν κτι ι ι ι σιν ε φαι αι αι δρυυ υ υ νε πα
 σα πνο η αι νει σε τον χα ρα κτη ρα της δο ξη ης τδ
 Πα α τρος ο ων και προ ων και εκ λαμ ψας εκ Παρ
 θε ε εν ς Θε ε ε ος ε λε ε η η
 σο ο ον η η η η μας

καὶ τῶν Θεοπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια γ'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος ᾠ Πα ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σων των

α νο μι ων αυ τδ

Τον Θε ο πα το ρα πα αν τες α νευ φη μη
 σω μεν Δαυ ιδ τον Βα σι λε α εκ γαρ τδ τδ
 προ ηλ θε ραβδος η Παρ θε νος και εξ αυ της α
 να τε ταλ κεν α αν θος Χρι στος και τον Α δαμ συν

τη Ευ α εκ της φθο ρας α νε πλα σα το ως ε
ευ σπλαγ χνος

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη
ε παι νε σα τε
αυ τον παντες οι λα οι

Των Προ φη των τας προρ ρη ησεις ει δεν εν γη η
ρα σα φως ο Ι ω σηφ ο Μνη στωρ εμ φα νως
πλη ρα με νας μνη στει ας λα χων ξε ε νης χρη μα τι
σμης των Α γγε ε λων δε ξα μενος δο ξα Θε ω εκ
βο ων των ο τι εν γη την ει ρη νην ε δω ρη η
σα α το

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
και η α
λη θει α τς Κυ ρι ο με νειεις τον αι ω ω να

Τον Α δελ φο θε ον πα αντες α νευ φη μη
σω μεν ως Ι ε ρα ρ χην ον τα μα ρ τυ ρι ω
δε πα λιν εμ πρε ψαν τα γεν ναι ως ου ταις ευ χαις
Ι η σ ο Θε ος ημων ο εν Σπη λαι ω και

φατ νη σπαρ γα νω θεις σω σον παν τας τας υ μνη εν
τα ας σε

Ἦχος Πα

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Μ Πα νη μην ε ε πι ι ι τε ε λου ου μεν Δα α

βι ιδ και Ι ι α κω ω ω βου ευ σε βους

βα σι λε ε ω ω ως προ ο φη η η του και α

πο στο ο λου ου προ ω του ε ε πι σκο ο ο που

Κε αυ τω ων γαρ τοι οις δι ι δα α γμα α α σι

Πα πλα α νης α α πα α α λλα α γε ε εν τες

Δι Χρι στον δο ξο ο λο ο γου μεν τον εκ Παρ θε νου

α α να τει ει ει ει λα α α αν τα το ον

Πα και σαρ κω θε ε εν τα α σω σαι τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων

Κ^{Νη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 ναστωναι αι ω ω νων α μη ην

Π^{Νη} ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν
 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σουου το ο κον πα αν

σε ε βα α α σμι ι ι ε ε πει ραν γα αρ α αν
 δρος μη δε ξα με ε ε νη πα να α α μω με

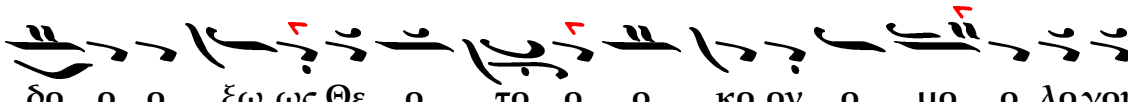
ε τε κε ες α πα το ο ρα γι υι υι ο ον
 εν σα α αρ κι ι τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος

γεν νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα
 μη δα μως υ πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ

μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν αλλ ε κα τε ρας
 ου σι ι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω

α αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α δι ο Μητρο
 πα α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω

θη η η η η ναι τας ψυ χα ας των ορ θο

 δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου
 ντω ων σε ε ε ε

***

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

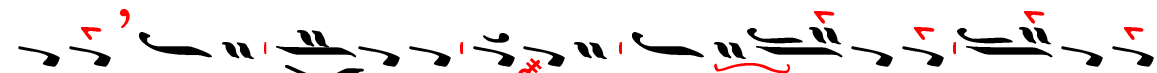

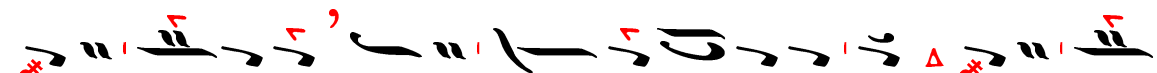

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
 Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

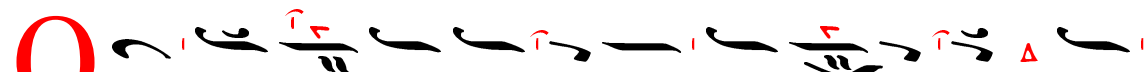

Ἦχος Δι-θ.

 Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

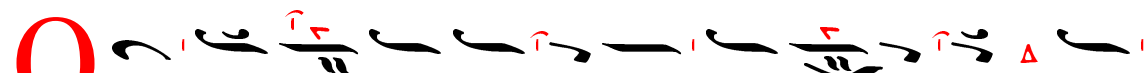

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς

 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

 Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

 Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

 Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει

 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος Γα ρ

Ο^{Γα} τω παθειςου Χρι^{Πα} στε α^{Πα} μαν ρω ω σαστον η λι
 ι ον^{Γα} και τω φω^Π τι της ση ης α[♀] να στα σε ως
 φαι δρυνας τα συμ παν τα^u προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
 ρι νον υ μνον φι λα αν θρω ω πε^Γ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν^χ και πε ρι ε ε ζω σα α το^Π

Η^{Γα} ζω ο δο χος σου ε ε γε ρ σις Κυ ρι ε την

οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και το ι δι ον πλα α
σμαφθα ρεν α νε κα α λε σα α το δι ο της κα τα ρας του
Α δαμ α παλ λα γε εν τες βο ω ω μεν παν το
δυ να με Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἡ τις ου ου σα

λευ θη σε ε ται

Η ε ος υ πα ρων α να λ λοι ω τος σα ρ κι πα α
σχωνη λ λοι ω ω sai ον η κτι σις μη φε ρου σα κρε
μα με νον ο ραν τω φο βω ε κλο νει το και στε
νου σα υ υ μνει την σην μα κρο θυ μι αν κα τελ
θων εν Α δη δε τρι η με ρος α νε στης
ην τω κο σμω δω ρου με νος και το με γα ε ε

λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
εις μα κρο ο

τη τα η με ρων

Ι να το γε νος η μων εκ του θα να του Χρι στε λυ

τρω σης ^{Πα} θα να τον υ πη νε εγκας ^{Γα} και τρι η μερος εκ
 νεκ ρων α να στας σε αυ τω συν α νε στη σας τους
 σε Θε ο ον ε πι γνον τας ^{Γα} και κο σμον ε φω τι σας
 Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υ ι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ι ε ρε ω ω ν μνη μη και βα σι λε ε ε ω ω ν
 κρα α α τος τε και ευ φρο συ υ νη η γε
 γο ο ο ο νεν ο ο το ο κο ο ο ος σου και εν αυ
 τω καυ χω ω με ε ε νοι λε ε γο ο ο ο μεν Πα
 τερ η μων ο εν τοι ο ις ου ρα α νοις α γι α σθη
 η η τω το ο νο μα α σου ου φι λα α αν θρω ω ω
 πε

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

X^{Πα} ο ρευ ου σιν αγ γε λοι πα αντες εν ου ρα α
νω και α γαλ α λο ο ονται ση η με ε ε ε ρον
σκιο τα α δε πα σα α α η η κτι ι ι σις δι α
τον γεν νη θε εν τα ε ε εν Βη θλε ε εμ Σω τη η
ρα Κυ υ ρι ι ι ον ο τι πα α α σα α πλα
α α νη των ει δω λων πε ε ε ε πα α α αυ
ται και βα σι λε ε ευ ει Χρι ι στο ος εις του ουσ αι
ω ω ω να α α α α ας

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιμάσας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω
τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
α τω τον θα α να α τον^{Γα} πρω το τοκος των νε κρων ε γε
νε το^u εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας^u
και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
ος^Γ

Δόξα.

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι θ

Ε υ αγ γε λι ι ζσ Ι ω σηφ τω Δα βιδ τα θαν
μα τα τω Θε ο πα α το ρι^ε Παρ θε νον ει δεσ κυ

ο φορη η σα σαν με τα μα γων προσε κυ υ νη
 σας με τα ποι με νων ε δο ξο λο γησας δι αγ
 γε λω χρη μα τι σθεις ι κε τευ ε Χρι ζον τον Θε
 ον σω θη ναι τας ψυ χα α ας η μων

Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σϠ Χρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
 εν αυ τη γαρ οι τοις α ρχοις λα τρευ ον τες υ
 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
 νω σκειν εξ υ υ υ ψϠς α να το λην Κυ ρι ε
 δο ξα σοι οι οι

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·